

med den Hensigt snarest muligt at gøre det færdigt i dette høje Ting, saa at det kan komme til at træde i Stedet for den Brændselslov, der nu er gældende.

Det glæder os, at Brændselsnævnet erkender, at en Reduktion nu er mulig i Henseende til Omfanget af de Institutioner, der skal forestaa den kommende Fordeling. Det er utvivlsomt rigtigt, at med den betydelige Skovning, der har fundet Sted i Landets forskellige Egne i Henhold til de hidtil gældende Brændselslove, vil der være Egne, som i den kommende Tid bliver vanskeligt stillede med Hensyn til Skovhugstens Omfang, og derigennem vilde der jo let, saafremt Regler for Fordelingen ikke vedtages, opstaa Vanskeligheder i visse Egne for Befolkningens Forsyning med Brændsel. Men paa den anden Side er der ikke Tvivl om, at de Regler, som er gennemførte ved de hidtil bestaaende Fordelingsinstitutioner, ganske simpelt ved disse Institutioners og Brændselsnævnets Initiativ kan forlænges ud i den kommende Tid, saaledes at man kan naa til en Reduktion af det hele Apparat og da først og fremmest faa afskaffet de forstkyndige Tilidsmænd, hvis Virksomhed hidtil har været fornøden, men som jo med den nu-gældende Lovs Ophør pr. 1. November ophører at eksistere som tilforordnede til Brændselsspørgsmaalets Løsning. Endvidere glæder det os, at man nu ikke anser det for fornødent at fastsætte Aflevering af hele det skovede Kvantum, ligesom ogsaa Brændselsnævnet stiller i Udsigt, at Amtsfordelingsinstitutionernes Virksomhed nu kan tænkes at ophøre, efterhaanden som Beholdningerne udtømmes. Kun sit eget Livs Længde omtaler Brændselsnævnet ikke i den foreliggende Skrivelse, og Bestemmelser i saa Henseende er heller ikke indførte i Lovforslaget. Brændselsnævnet mener det fornødent at fortsætte, for at Afvikling af de Ekspropriations- og Taksationsforretninger, der har fundet Sted i Henhold til gældende Love, kan ske, ligesom ogsaa Nævnet mener, at det er fornødent at fortsætte Virksomheden for at gennemføre Bestemmelserne i Lovforslagets §§ 1 og 2. Under Forhandlingen i Marts i Aar udtalte jeg som Ordfører for mit Parti, at vi ikke mente

det fornødent for at faa en Regulering af Brændselsproduktionen i den kommende Vinter at forlænge den gældende Lov; som jeg har nævnt, udtalte jeg vor Beredvillighed til at medvirke til Vedtagelse af nye Bestemmelser i det Omfang, som det skønnedes nødvendigt. Vi naar altsaa nu, saafremt et Lovforslag af omtrent et Indhold som det her foreliggende ophøjes til Lov, at faa gjort det første og meget store Skridt til at komme bort fra den Tvangssituation med Hensyn til Fremskaffelse af indenlandsk Brændsel, som er etableret ved de hidtil gældende Love. Jeg føler mig overbevist om, at det, som blev opnaaet ved den Tidsbegrænsning, som vi her i Tinget indsatte ved Behandlingen af Brændselsloven i Marts i Aar, i vide Kredse af Befolkningen bliver hilst med Glæde, og jeg nærer heller ikke nogen Tvivl om, at Bestemmelser i det Omfang, som her foreligger, vil vise sig at være fuldt ud tilstrækkelige til at opnaa det Formaal, som Loven har.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, skal jeg kun gøre et Par Bemærkninger. I Lovforslagets § 2 bemyndiges Indenrigsministeren til at fastsætte Maksimalpriser for alle her i Landet fremstillede Brænde-effekter samt til i Forbindelse dermed at fastsætte nærmere Regler for Brændets Aflægning og Sortering samt Udbud til Salg. Der er i denne Paragraf slet ikke fastsat nogen Tidsbegrænsning, indenfor hvilken Indenrigsministeren faar denne Bemyndigelse, men jeg gaar ud fra, at Bestemmelsen maa forstaas saaledes, at Bemyndigelsen gælder de Brændelseffekter, som produceres i Skovene i Vinteren 1919—20 og i Tørvemoserne i Sommeren 1920, og jeg antager ikke, at den højtærede Indenrigsminister med Forslagets § 2 tilsigter at skaffe sig selv en i Tid aldeles ubegrænset Bemyndigelse til at fastsætte saadanne Maksimalpriser.

I Lovforslagets § 6 er foreslaaet Ekspropriationsbestemmelser svarende til dem, der har været gældende, saa længe de hidtil bestaaende Brændselslove har haft Gyldighed, og det foreslaas ogsaa, at man nu skulde kunne gennemføre Ekspropriationer til Sikring af Vej- og Sporanlæg